

**66.
koncertní
sezona
2021
2022**

**Filharmonické dechy
a Dennis Russell
Davies I & II**

Komorně

v Besedním domě

2. a 3. abonentní koncert

Besední dům

27|11 a 4|12|2021

**Filharmonie
Brno Philharmonic**

Pořady koncertů

FILHARMONICKÉ DECHY A DENNIS RUSSELL DAVIES I

SO 27|11|2021

FRANZ DANZI

Kvintet d moll

pro klavír, hoboje, klarinet, lesní roh a fagot op. 41 | 24'

1. Larghetto. Allegro
2. Andante sostenuto
3. Allegretto

WILLIAM BOLCOM

Five Fold Five (Pětkrát pět) pro dechové kvinteto a klavír | 14'

---

přestávka | 20'

DARIUS MILHAUD

La cheminée du roi René (Krb krále Reného),

suita pro dechové kvinteto op. 205 | 13'

1. Cortège (Průvod)
2. Aubade (Ranní serenáda)
3. Jongleurs (Žongléři)
4. La Maousinglade
5. Joutes sur l'Arc (Hry na břehu řeky Arc)
6. Chasse à Valabre (Lov ve Valabru)
7. Madrigal – Nocturne

FRANCIS POULENC

Sextet pro klavír a dechové kvinteto FP 100 | 19'

1. Allegro vivace
2. Divertissement
3. Finale

členové **Filharmonie Brno**:

Kristina Vaculová flétna (j. h.)

Anikó Kovarikné Hegedűs hoboje

Emil Drápela klarinet

Milan Mrazík lesní roh

Jozef Makarovič fagot

Dennis Russell Davies klavír

FILHARMONICKÉ DECHY A DENNIS RUSSELL DAVIES II

SO 4|12|2021

LUDWIG van BEETHOVEN

Kvintet Es dur

pro klavír, hoboje, klarinet, lesní roh a fagot op. 16 | 27'

1. Grave. Allegro ma non troppo
2. Andante cantabile
3. Rondo. Allegro ma non troppo

---

přestávka | 20'

PAVEL HAAS

Dechový kvintet op. 10 | 15'

1. Preludio. Andante, ma vivace
2. Pregariera. Misterioso e triste
3. Ballo eccentrico. Ritmo marcato
4. Epilogo. Maestoso

BOHUSLAV MARTINŮ

Sextet pro dechové nástroje a klavír H 174 | 23'

1. Prélude
2. Adagio
3. Scherzo (Divertimento I)
4. Blues (Divertimento II)
5. Finale

členové **Filharmonie Brno**:

Petr Pomkla flétna

Barbora Trnčíková hoboje

Petr Kavalír klarinet

Karel Hofmann lesní roh

Petr Hlavatý fagot

Jiří Jakubec fagot

Dennis Russell Davies klavír

Je známou pravdou, že špičkového hráče orchestru dělá komorní praxe. O „dechařích“ to platí dvojnásob. Podstatou komorní hry je něco, co se dá nazvat „jednotou souznění“. Díky komorní hře získávají orchestrální hudebníci neocenitelné zkušenosti: naučí se poslouchat druhé, vcítit se do jejich způsobu hry, reagovat na různé podněty, přebírat hudební myšlenky a rozvíjet je do okamžiku, kdy jejich úlohu převezme jiný nástroj. Proto jsou přední členové dechové sekce brněnské filharmonie nejen sólisty, ale také komorními hráči s bohatou a mnohdy i letitou praxí. Flétnista **Petr Pomkla** a klarinetista **Emil Drápela** působí hned v několika komorních ansámblech a s hornistou **Milanem Mrazíkem** společně hráli v Dechovém kvintetu Phoenix. Klarinetista **Petr Kavalír** a fagotista **Petr Hlavatý** spolupracují v Parnas Quintetu, jehož zakládajícím členem byl i fagotista **Jozef Makarovič**. Hobojistka **Anikó Kovarikné Hegedűs** je členkou Filharmonického dechového tria. Filharmonické dechy se scházejí společně v komorní dechové Harmonii brněnských filharmoniků. Hornista **Karel Hofmann** je členem souboru Brass 6, flétnistka Kristina Vaculová hraje v ISHA triu, hobojistka **Barbora Trnčíková** ve Slavice Triu a Alinde Quintetu, fagotista **Jiří Jakubec** v souboru Fagotti Brunenses. V projektu **Filharmonické dechy a Dennis Russell Davies**, sestávajícím ze dvou večerů, spojí své síly a schopnosti se svým šéfdirigentem. Tentokrát jim nebude nadřazeným, ale rovnocenným komorním partnerem.

O skladbách

27 | 11 | 2021

Německý violoncellista, skladatel a dirigent **Franz Danzi** (1763 až 1826) se narodil ve Schweitzingenu a vyrostl v Mannheimu, kde byl jeho otec prvním violoncellistou slavného orchestru kurfiřta Karla Theodora Falckého. Svého nadaného syna naučil hrát na violoncello a brzy ho vzal s sebou do mannheimské kapely. Když se v roce 1778 falcký kurfiřt stal bavorským králem, dvůr i většina orchestru přesídlily do Mnichova. Po otcově smrti Danzi zaujal místo koncertního mistra a od roku 1798 i asistujícího dirigenta mnichovského dvorního orchestru. Vytoužené místo kapelníka však nezískal. Proto z Mnichova odešel k württemberskému královskému dvoru do Stuttgartu, kde se místo dvorního kapelníka přece jen dočkal. V závěru kariéry zakotvil na královské konzervatoři v Karlsruhe, kde se jako ředitel usilovně snažil o povznesení tamního hudebního života.

Danzi byl příslušníkem skladatelské generace, která rozvíjela nový hudební směr, romantismus. Mozarta obdivoval, Beethovenovi nemohl přijít na jméno a zaníceně propagoval mladého Carla Mariu von Webera. Komponoval opery, symfonie, koncertantní a komorní hudbu. Do historie se trvale zapsal devíti dechovými kvintety, jež vznikly jen nedlouho po novátorských kvintetech Rejchových, a řadou dodnes hraných a vděčných koncertantních skladeb pro dechy. **Kvintet d moll** op. 41 pochází přibližně z roku 1810, z Danziho stuttgartského období. Tiskem vyšel poprvé roku 1821 u Breitkopfa a Härtela v Lipsku.

Americký skladatel **William Bolcom** (1938) se narodil v Seattlu ve státě Washington. Byl skvělým pianistou s vášní pro americký ragtime. Skladbu začal studovat na Washingtonské univerzitě, pokračoval v magisterském studiu na Mills College u Daria Milhauda a v doktorském na Stanfordské univerzitě. Studia zakončil u Oliviera Messiaena a Daria Milhauda na pařížské konzervatoři. V roce 1973 nastoupil Bolcom na kompoziční fakultu University of Michigan's School of Music a v roce 1994 byl jmenován profesorem kompozice. V roce 1988 získal Pulitzerovu cenu za *12 nových klavírních etud*. Jeho poema *Songs of Innocence and Songs of Experience* na texty Williama Blakea, celovečerní dílo pro sóla, sbor a orchestr, kterou nahrál label Naxos, získala v roce 2005 čtyři ceny Grammy. Skladatel dále složil devět symfonií, čtyři opery, množství scénické hudby pro divadelní inscenace, dvanáct smyčcových kvartetů a čtyři houslové sonáty. Bolcom jako pianista vystupuje a nahrává se svou manželkou, mezzosopranistkou Joan Morrisovou; natočili spolu již 25 alb. Skladatel oslavil v roce 2018 své osmdesátiny devíti premiérami nových skladeb.

Jednovětý dechový kvintet **Five Fold Five** (Pětkrát pět) byl dedikován Dennisi Russellu Daviesovi, který jej jako klavírista premiéroval 14. srpna 1987 s Philadelphia Woodwind Quintet v Saratoga Springs ve státě New York. Název pochází od pěti klavírních clusterů na počátku skladby. Skladatelské dilema dvacátého století – zda být avantgardistou, následovníkem Schönbergovým, či tradicionalistou, navrátilem k tonalitě, neoklasicismu či minimalismu – řeší Bolcom vždy po svém. Kvintet, který začíná flirtováním s atonalitou, končí něčím, co se hodně podobá boogie-woogie.

Šťastné neoklasické období francouzského skladatele **Daria Milhauda** (1892–1974), často inspirované rodnou Provencí, reprezentuje dechový kvintet **Krb krále Reného** op. 205 z roku 1939. Skladatel jej komponoval ještě ve Francii, než před silicím nacistickým nebezpečím emigroval do USA. Kvintet poprvé zazněl až v roce 1941 v Kalifornii, která se Milhaudovi stala novým domovem. Tematicky kvintet vychází z Milhaudovy hudby k filmu *Kavalkáda lásky* z roku 1939 (režie Raymond Bernard, scénář Jean Anouilh, hudba Darius Milhaud, Arthur Honegger a Roger Désormière).

Krb krále Reného si jistě zasluhuje správnou češtinu s příslušným tvarem 2. pádu jednotného čísla oproti nesprávně užívanému názvu „Krb krále René“. A s tím krbem to také není tak, jak to na první pohled vypadá. Jistě si lze představit krb jako symbol domácí pohody, jaká kdysi vládla u dvora krále Reného I. z Anjou (1409–1480), hraběte z Guise, vévody z Anjou, Lotrinska a hraběte z Provence, jenž sídlil v Aix-en-Provence, Milhaudově rodišti. Avšak název *La cheminée du roi René* vychází ze starofrancouzského slova *cheminer*, což kdysi značilo procházku, obhlídku, obchůzku. Místo krbu tedy spíše procházka, obchůzka krále Reného, rituál denního života běhu na královském dvoře v Aix.

René I. nebyl francouzským králem, ale králem neapolským (tento dědičný kapetovský titul v roce 1442 postoupil za tučnou sumu Alfonsovi I., králi sicilskému). Titulárně byl rovněž králem jeruzalémským, přestože Jeruzalému ve skutečnosti od roku 1187 znovu vládli musli-

mové. René I. nazývaný Dobrý byl jedním z předchůdců renesančních uměnímilovných velmožů, víc mužem pera než meče. Dosáhl vynikajícího vzdělání, psal poezii a mystická podobensví, osobně vypracoval souhrnná pravidla rytířských turnajů. Idealizovaný obraz legendární postavy panovníka-trubadúra poskytl Milhaudovi potřebnou inspiraci. Historické obrazy se v kvintetu prolínají s autobiografickými vjemy Milhaudovými. Úvodní věta *Cortège* je ranní dvorní audiencí s nezbytným představováním jednotlivých nástrojů. Následuje ji *Aubade* – svítáníčko či *ranní serenáda*, ekvilibristika pouličních *Žonglérů*, pulsuující atmosféra čtvrti *La Maousinglade*, v níž Milhaud v mládí bydlel, rytířské *Hry na břehu řeky Arc* a *Lov ve Valabru* (jižně od Aix, ve Valabre, se nachází starý lovecký hrádek, tradičně, avšak mylně přisuzovaný Renému: podle pověsti tam nejen lovil, ale také tajně navštěvoval jistou mladou vdovu). Závěrem přichází tiché *madrigalové nokturmo*, jehož melodie se stala známou jako znělka Švédského rozhlasu 2 i nočního programního bloku Through the Night rádia BBC 3.

Francis Poulenc (1899–1963) byl přirozeným hudebním talentem, který našel svůj kompoziční styl bez složitého hledání. Existenční problémy nikdy neměl, pocházel z velmi zámožné rodiny (jeho otec a strýcové vlastnili chemické závody, dnešní obří farmaceutický koncern Rhône-Poulenc). Svůj život dělil mezi Paříž a venkovský zámek u Loiry, často vystupoval jako koncertní pianista ve vlastních skladbách. Po jisté Poulencově premiéře se rozvášněné obecenstvo popralo, musela zasahovat policie a noviny uveřejnily legendární titulky „Koncert pro klavír, končící v base“. Poulencova neoklasicistní hudba je silně polarizovaná: vášnivá i asketická, pokroková i konzervativní, aristokraticky galantní i měšťácky pokleslá, provokativní i vážná, galsky humorná. Citát Clauda Rostanda, že *Poulenc je napůl mnich, napůl rošťák* (le moine et le voyou), nechybí v žádné biografii autora.

První Poulencovy dechové komorní skladby vznikaly pod vlivem expresionistických idejí pařížské Šestky. Později v *Triu pro hoboj, fagot a klavír* už autor komponoval neoklasicky, kombinoval archaizující prvky s moderními. **Sextet** (francouzsky *Sextuor*) pro klavír, flétnu, hoboj, klarinet, lesní roh a fagot vznikl v roce 1932 a o sedm let později byl podstatně přepracován. Premiéru v roce 1933 hráli spolu s Poulencem flétnista Marcel Moyse, hobojista Roland Lamorlette, klarinetista Louis Cahuzac, fagotista Gustave Dhérin a hornista R. Blot. Nová skladba, jak bylo u Poulenca obvyklé, byla přijata rozporupně. Skladatel Florent Schmitt ji v *Le Temps* označil za *povrchní vulgaritu*, André George z *Les Nouvelles littéraires* naopak za *okna, jimiž se Francie otevírá světu*. Poulenc hrával své dílo často jako interpret, a to i za oceánem; členové Philadelphia Wind Quintet například vzpomínali, že po příchodu na zkoušku se vždy přezul do pantoflí a pak teprve usedl ke klavíru.

Skladatel v třívěté skladbě dokonale využil virtuozity všech zúčastněných nástrojů. Dílo při všech zvratech a protichůdných náladách působí celistvě a kompaktně. Nakonec v samém závěru, po vši brilanci, poezii, chytlavých melodiích, vtípcích a hudební ekvilibristice vychází jasně, zářící Poulencovo sluníčko.

Emil Drápela

Flétnistka **Kristina Vaculová** je absolventkou brněnské konzervatoře a JAMU, kde studovala ve třídách Boženy Růžičkové a Václava Kunta. Svá studia dále obohatila roční stáží na Hudební akademii Ference Liszta v Budapešti. V letech 2012–2021 byla členkou Filharmonie Brno, s Ensemble Opera Diversa uvedla roku 2014 v premiéře *Flauto contralto concerto* brněnského skladatele Františka Gregora Emmerta a v roce 2016 se se souborem podílela na CD se skladbami Jana Nováka.

Anikó Kovarikné Hegedűs pochází z Maďarska, kde také vystudovala střední školu i akademii. Nejprve působila v orchestru debrecínského divadla Csokonai Színház, pak ve filharmonii v Debrecínu, Budapešti a v Libanonu, kde spoluzakládala Libanonský národní orchestr. V roce 2008 se stala členkou Filharmonie Brno. Jako členka orchestru vystupovala s Kremeratou Balticou, Českým komorním orchestrem a se souborem Czech Virtuosi, jako komorní hráčka působí v brněnském Filharmonickém dechovém triu. Pedagogicky působí na brněnské konzervatoři.

Emil Drápela působí čtyřicet let v brněnské filharmonii na postu prvního klarinetisty, z toho šestnáct let ve funkci vedoucího skupiny klarinetů. Absolvent brněnské konzervatoře a JAMU kombinuje náročnou profesi prvního hráče orchestru s činností sólisty a hrou v několika komorních souborech. Premiéroval a nahrál také řadu skladeb soudobých autorů, českých i zahraničních, z nichž mnohé mu byly dedikovány. Šest let vyučoval klarinet na brněnské konzervatoři a již dvě desetiletí působí na ZUŠ F. Jílka. Zájmově se věnuje činnosti hudebně badatelské.

Milan Mrazík je laureátem mezinárodní soutěže v Gdaňsku 1990, členem Dechového kvinteta Phoenix a Harmonie brněnských filharmoniků a uměleckým vedoucím Brněnských hornistů. Upozornil na sebe i řadou sólových výkonů s orchestrem a dnes je právem řazen ke špičkovým hráčům svého oboru. Členem Filharmonie Brno je od roku 1988. Působí rovněž jako pedagog na brněnské konzervatoři.

Jozef Makarovič absolvoval konzervatoř v rodných Košicích a ve studiu pokračoval na AMU v Praze u profesorů Jiřího Seidla a Františka Hermana. V roce 2007 nastoupil do Filharmonie Brno na pozici prvního fagotisty. Dlouhodobě se věnuje komorní hře, je členem sou-

boru Fagotti Brunenses. Spolupracoval s komorními i symfonickými orchestry, např. Kremerata Baltica, Solistes Européens Luxembourg, Slovenská filharmonie nebo Moravská filharmonie Olomouc.

Šéfdirigent **Dennis Russell Davies** je nejen mistrem taktovky, ale i vynikajícím klavíristou, který rád utužuje umělecké i lidské vztahy s orchestrem prostřednictvím společné komorní hry. Po úspěšném projektu se členy violoncellové skupiny, se kterými v únoru 2020 provedl na dvou koncertech během jediného dne komplet sonát a variací pro violoncello a klavír Ludwiga van Beethovena, tentokrát nabídl spolupráci členům dechových sekcí Filharmonie Brno.

Více na www.dennisrusselldavies.com

O skladbách

4 | 12 | 2021

V dechové komorní tvorbě **Ludwiga van Beethovena** (1770 až 1827) je možné velmi dobře sledovat, jak silně zapůsobil na budoucího hudebního velikána Mozartův vzor. Od „napodobovací“ fáze bonnských let (sebekritická poznámka v Beethovenově skicáři „Tato moje pasáž byla celá ukradena z Mozarta“) následovalo období tvůrčího uplatňování vlastních kompozičních přístupů. („Chtěl jsem to napsat, ba napsal jsem to lépe než on!“) Výzvu pro mladého Beethovena představovala vždy konkrétní Mozartova komorní díla: například skvělý Beethovenův *Oktet Es dur* pro dechy, vydaný posmrtně jako op. 103, ve skutečnosti rané dílo, byl reakcí na popularitu Mozartových dechových serenád. Klarinetové *Gassenhauer-Trio* op. 11 je jasnou paralelou k Mozartovu *Kegelstatt-Triu* KV 496. Z dalších Mozartových děl Beethoven velmi obdivoval *Kvintet Es dur* pro klavír, hoboj, klarinet, lesní roh a fagot KV 452 z roku 1784. Autograf tohoto díla patřil Beethovenovu dobrému příteli Zmeskallovi, takže rovněž odtud lze vytušit zdroj skladatelova zájmu. V roce 1796 přistoupil šestadvacetiletý Beethoven ke kompozici vlastní skladby pro stejnou nástrojovou kombinaci a práce se protáhla až do následujícího roku.

Kvintet Es dur pro klavír, hoboj, klarinet, lesní roh a fagot op. 16 dedikovaný knížeti Schwarzenbergovi do značné míry sleduje tónino-

vý, formový i tempový rozvrh Mozartovy skladby. Beethoven rovněž předsazuje pomalou introdukcí před rychlou sonátovou část první věty. Klavírní part je stylizován již s velkou dávkou originality, často s překvapivě protichůdnou akcentací vůči dechům. Ve volné větě upoutá překrásné úvodní téma jedinečně zpracovávané dechovými nástroji, charakterově již velmi dobře odstíněnými. Skladbu uzavírá závěrečné hravé *Rondo*, jehož téma si předávají klavír s klarinetem.

Pavel Haas (1899–1944) byl nesporně slibným talentem meziválečné skladatelské avantgardy. Brněnský rodák a Janáčkův žák zanechal po sobě přes dvacet převážně komorních skladeb plných jiskřivého humoru i zvláštní zádumčivé tesknosti; větší skladby vyjma tragikomické opery *Šarlatán* zůstaly nedokončeny kvůli válečným událostem. Haasova symfonie byla v roce 1994 zrekonstruována podle terezínských záznamů skladatelem Zdeňkem Zouharem.

Na rozdíl od svého bratra, populárního českého herce Huga Haase, nezískal Pavel Haas a jeho rodina potřebná víza k výjezdu do zahraničí a v protektorátu byli vystaveni sílící antisemitské perzekuci. Na Haase se vztahovaly nacistické norimberské rasové zákony; přišel o místo, byt, formálně se musel se svou ženou rozvést a v roce 1941 byl deportován do terezínského ghetta, kde v ořesných životních podmínkách přežíval další tři roky. V roce 1944 natáčel nacistický filmový štáb v Terezíně propagandistický film *Vůdce daroval Židům město*, prezentující ghetto jako idylickou, modelovou židovskou kolonii. Natočili záběry z představení Krásy dětské opery *Brundibár* a orchestr dirigovaný Karlem Ančerlem, jenž hraje Haasovu skladbu. Krátký detailní závěr do tváře pozorně naslouchajícího skladatele však prozrazuje mnohé: zoufalství života v ghettu, nejistotu, tušení konce. Krátce po skončení natáčení nacisté zahájili transporty smrti. 16. října 1944 byl Pavel Haas společně s Viktorem Ullmanem, Hansem Krásou a dalšími hudebníky převezen do Osvětimi a poté zavražděn v plynové komoře. Gideona Kleina nacisté popravili o pár měsíců později. Pouze Karel Ančerl, budoucí šéfdirigent České filharmonie, přežil Osvětim.

Haasova hudba ze šťastnějších prvorepublikových dob má zcela logicky blízko k Janáčkovu a moravské modalitě, rovněž však ke Stravinskému, poezii všedního dne pařížské Šestky i k Schönbergovi. Zároveň se v ní objevují prvky hebrejských synagogálních zpěvů, pulzující rytmika a polyrytmické struktury, dokonce nalézáme i jisté zárodky minimalismu. **Dechový kvintet** op. 10 oplývá všemi těmito atributy. Pavel Haas ho složil jako třicetiletý v roce 1929. Premiéra díla se konala 24. 3. 1930 v Brně v interpretaci Moravského dechového kvinteta. Po úspěchu vídeňského provedení v lednu 1935 provedl Haas v kvintetu dodatečně dílčí úpravy. Nejdůležitější z nich bylo vystřídání B klarinetu malým Es klarinetem ve třetí větě. Tento nástroj je v excentrickém tanci využit téměř výhradně v nižší poloze, ozvláštňuje tím zvuk souboru a umocňuje zvláštní parodický charakter hudby.

Sextet pro dechové nástroje a klavír **Bohuslava Martinů** (1890 až 1959) vznikl během pouhých osmi dní na přelomu ledna a února 1929 v Paříži. Skladatel se touto skladbou ucházel o cenu nadace paní Sprague Coolidgeové, sídlící v Kongresové knihovně ve Washing-

tonu. Výhra byla spojena s šekem na tisíc dolarů. Martinů ji nezískal; vyhrál až o tři roky později se *Smyčcovým sextetem* H 224 a mohl si poprvé v životě koupit vlastní klavír značky Pleyel, který lze dnes spatřit v Centru Bohuslava Martinů v Poličce.

Martinů se uprostřed svého jazzového období, kdy pracoval na operě *Tři přání*, inspiroval v *Sextetu* pro dechy a klavír atmosférou moderního velkoměsta. Jako by se český Martinů procházel po Broadwayi o dvanáct let dříve, než tomu tak skutečně bylo. Stvořil vtipné a zajímavé dílo, naoko se tvářící jako stará taneční suita. Namísto lesního rohu obsadil do dechového kvinteta ještě jeden fagot. Jazzové názvuky se prosazují již v úvodním *Preludiu*, jež je kaleidoskopem tanečních nálad. Následující tklivé *Adagio* na místě věty druhé vnáší do převážně tanečního díla odlišnou výrazovou polohu. Třetí část *Scherzo (Divertimento I)* je brilantním sólovým kusem flétny s doprovodem klavíru, často na koncertních pódiích prováděným i samostatně. Čtvrtá část *Blues (Divertimento II)* mistrně stylizuje tento dobový taneční žánr. Závěrečné *Finale* prozrazuje souvislosti s baletem *Kuchyňská revue* i orchestrální kompozicí *Jazz*, nejmarkantněji však s Gershwinovou *Rhapsody in Blue*, z jejíhož výrazného tématu poslední věta vychází. S mnohaletým odstupem se Martinů o *Sextetu* vyjádřil, že doufá, že se ztratil a nebude nikdy hrán. Z toho vyplývá, že ho naživo asi nikdy neslyšel. Jinak by jistě nebyl tak přehnaně sebekritický, ostatně čas mu rozhodně nedal za pravdu. *Sextet* se stal naopak jednou z nejhranějších komorních skladeb velkého českého skladatele.

Emil Drápela

O účinkujících

4 | 12 | 2021

Petr Pomkla absolvoval konzervatoř a JAMU v Brně, dále pak studoval v Paříži, Nice a Curychu. Byl členem Orchestre de Jeunes de toute l'Europe (Paříž) a Gustav Mahler Jugendorchester (Vídeň). Od roku 1992 je prvním flétnistou brněnské filharmonie a orchestru Czech Virtuosi. V roce 2012 se stal prvním flétnistou dechové sekce orchestru Kremerata Baltica. Vyučuje na Konzervatoři Evangelické akademie v Olomouci.

Barbora Trnčíková absolvovala HAMU a nyní zde pokračuje v doktorském studiu. Absolvovala stáž na konzervatoři v Lyonu a na londýnské Royal College of Music. Byla zařazena na Listinu mladých umělců Nadace českého hudebního fondu a byla stipendistkou PKF – Prague Philharmonia. Je členkou Orchestrální akademie České filharmonie a zakládající členkou komorních souborů Slavic Trio a Alinde Quintet. Od roku 2020 působí na pozici 1. hobojistky Filharmonie Brno a od roku 2021 ve skupině hobojů Národního divadla v Praze.

Petr Kavalír studoval na brněnské konzervatoři a poté na AMU v Praze a JAMU v Brně. Vystoupil v Gustav Mahler Jugendorchester pod vedením Claudia Abbada a v orchestru opery Národního divadla Brno. Od mládí se věnuje také folkloru. Třináct let je členem Filharmonie Brno, působí také v Brněnském rozhlasovém orchestru lidových nástrojů (BROLN), dechovém kvintetu Parnas Quintet a v Cimbálové muzice Vonica z Krumvíře. Pedagogicky působí na ZUŠ Jaroslava Kvapila v Brně.

Karel Hofmann je absolventem konzervatoře a JAMU v Brně. Od roku 2000 je členem Filharmonie Brno a od roku 2001 je také jejím prvním hornistou. Působil nebo působí v žesťových souborech Brass Ó, v hornovém kvartetu Brněnští hornisté a v Ensemble Janáček. Na koncertních pódiih se objevuje už přes dvacet let i jako pravověrný rocker. Patnáct let byl členem skupiny Herkules, aktuálně hraje na baskytaru a zpívá v brněnském rockovém cover bandu Little Look Back.

Petr Hlavatý vystudoval hru na fagot na konzervatoři v Plzni a na AMU v Praze. Během studií absolvoval koncertní turné s European Union Youth Orchestra s Vladimírem Ashkenazym a European Philharmonic Orchestra. Zúčastnil se řady mistrovských kurzů ve hře na fagot (K. Thunemann, R. Galler, V. Popov ad.) a studoval také komorní hru (H. Schellenberger, A. Cazalet, F. Renggli, G. J. Pokorny). Pravidelně spolupracuje s Českou filharmonií a Kremeratou Balticou, členem Filharmonie Brno je od roku 2011. Komorní hře se věnuje v souboru Parnas Quintet.

Jiří Jakubec vystudoval v Brně konzervatoř a JAMU. Je účastníkem kurzů komorní hudby v Blankenburgu v Německu a projektu francouzské Yehudi Menuhin Foundation. V roce 1991 navštívoval mistrovské kurzy v italském Bobbio. V sezoně 1989/1990 působil v orchestru brněnské opery. Od roku 1990 je členem Filharmonie Brno. Vystupuje s komorním souborem Fagotti Brunenses a spolupracuje s orchestry Czech Virtuosi a Brno Contemporary Orchestra.

Šéfdirigent **Dennis Russell Davies** je nejen mistrem taktovky, ale i vynikajícím klavíristou, který rád utužuje umělecké i lidské vztahy s orchestrem prostřednictvím společné komorní hry. Po úspěšném projektu se členy violoncellové skupiny, se kterými v únoru 2020 provedl na dvou koncertech během jediného dne komplet sonát a variací pro violoncello a klavír Ludwiga van Beethovena, tentokrát nabídl spolupráci členům dechových sekcí Filharmonie Brno. Více na www.dennisrusselldavies.com

---

Zveme vás na

Podzimní koncert Kantilény v Besedním domě 28. 11. 2021 v 17:00: **Novák, Hanuš, Trojan, Kočí, Hradecký, Pololáník, Britten, Paľa, Král**; Marek Paľa – varhany, klavír, Jiří Klecker – housle, Anežka Moravčíková – kontrabas, Lukáš Krejčí – vibrafon, perkuse, Magdalenka, Kantilénka a Kantiléna, sbormistři Jiří Klecker, Veronika Novosádová a Michal Jančík

Mezi světy, 2. ab. koncert cyklu Jazz & World Music v Besedním domě 2. 12. 2021 v 19:00: **Hnilička** Koncert pro trubku a orchestr „BIALAS 1“, **Kummer** Koncert pro smyčcové kvarteto a orchestr, **Slavík** Melodies and Rhythms for Orchestra; Ondřej Jurčeka – trubka, Jiří Slavík – tenorsaxofon, klavír, Nostalgia Jazz Quartet, Filharmonie Brno, dirigent Dennis Russell Davies

Ptáci, 2. ab. koncert cyklu Filharmonie doma v Besedním domě 9. a 10. 12. 2021 v 19:00: **Respighi** Gli uccelli (Ptáci), **Rautavaara** Cantus arcticus, **Mendelssohn Bartholdy** Symfonie „Italská“; Filharmonie Brno, dirigent Robert Kružík

Adventní koncert v Besedním domě 16. 12. 2021 v 19:00: **Saint-Saëns** Oratorio de Noël, **Ryba** Česká mše vánoční; sólisté Pavla Radostová, Markéta Cukrová, Daniela Čermáková, Tomáš Lajtkep, Jaromír Nosek – zpěv, Ondřej Bernovský – varhany, Ars Brunensis, Filharmonie Brno, dirigent Vojtěch Spurný

Otvírání druhé, 2. ab. koncert Rodinného abonmá v Besedním domě 18. 12. 2021 v 10:30; moderátorky Kristýna Drážilová a Michaela Kulísková, režie Rudolf Chudoba, Filharmonie Brno, dirigent Vojtěch Spurný

Prodej vstupenek

- on-line: www.filharmonie-brno.cz
- v předprodeji Filharmonie Brno, Besední, 602 00 Brno
☎ +420 539 092 811, e-mail: predprodej@filharmonie-brno.cz
PO–PÁ 12:00–18:00 h
- v předprodeji Domu pánů z Lipé, nám. Svobody 17, 602 00 Brno
Otvírací dobu sledujte na www.dpl.cz.
- ½ hodiny před koncertem v místě jeho konání

Rezervace vstupenek

- on-line: www.filharmonie-brno.cz
- e-mail: predprodej@filharmonie-brno.cz
- ☎ +420 539 092 811

Prosíme posluchače, aby zaujali svá místa včas, vypnuli mobilní telefony a během koncertu nefotografovali. Po jeho začátku není vstup do sálu umožněn. Změna programu a účinkujících vyhrazena.

Za podporu a spolupráci děkujeme

Vydala Filharmonie Brno v roce 2021 nákladem 150 výtisků
texty Emil Drápela

motiv na obálce je inspirovaný stropní malbou ze zásálí Besedního domu, která představuje páva s květinami

foto archiv Filharmonie Brno, není-li uvedeno jinak

produkce Printeco s.r.o.

redakční uzávěrka 16|11|2021

Filharmonie Brno, příspěvková organizace
Komenského náměstí 534/8, 602 00 Brno, ☎ +420 539 092 801
www.filharmonie-brno.cz, www.salprobrno.cz

B | R | N | O |

jihomoravský kraj

Statutární město Brno finančně podporuje Filharmonii Brno.
Vybrané koncerty se konají za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Jihomoravského kraje.

www.filharmonie-brno.cz
www.salprobrno.cz

